

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Ἰουνίου 1938

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 220

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

Ἀναγκ. Νόμος ὑπ' ἀριθ. 1259. 1938

Περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ ἐρμηνείας διατάξεων τινων τῆς περὶ τῶν ἀποστραγγιζομένων γαιῶν νομοθεσίας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 57)1936 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων 5783, 5800 κλπ. «περὶ διαθέσεως τῶν ἀποστραγγιζομένων ἐν Μακεδονίᾳ γαιῶν», ἡ φράσις: «ὑπὸ Ἐπιτροπῶν ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων κατὰ τόπους Ἐπιτροπῶν Ἀπαλλοτριώσεων».

Ἐπίσης εἰς τὰς λοιπὰς διατάξεις τῆς ἐν γένει περὶ τῶν ἀποστραγγιζομένων γαιῶν Νομοθεσίας ἡ φράσις : «Ἐπιτροπὴ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νόμου 5783», ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως: «Ἐπιτροπὴ Ἀπαλλοτριώσεων».

Ἄρθρον 2.

1. Ἐπὶ κριτίαν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἀπαγορεύεται ἡ εἰς τὰς ἀποστραγγιζομένας γαίας ἀποκαταστάσεις τῶν μετὰ τὴν ἐνάρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ ὑπ' ἀριθ. 57)1936 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου νομφευσθέντων.

2. Ἡ διάταξις τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ αὐτοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου καταργεῖται.

Ἄρθρον 3.

Εἰς τὴν παράγραφον γ' τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 21)2)1934 Δ)γματος «περὶ τοῦ τρόπου τῆς διαθέσεως καὶ ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἀποστραγγιζομένων ἐν Μακεδονίᾳ γαιῶν» προστίθεται τετάρτη περίπτωσις, ὡς ἀκολουθῶς:

α) Οἱ μὴ μὲν ἐκπληρώσαντες τὰς στρατιωτικὰς τῶν υποχρεώσεις.

Ἄρθρον 4.

1. Εἰς τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ἀπὸ 5)6)1935 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου «περὶ συμπληρώσεως τῶν Νόμων 5783 καὶ 5800 κλπ.», προστίθενται τὰ κάτωθι:

«Ἡ παραίτησις τῶν κατὰ τ' ἀνωτέρω μετακινουμένων ἐνεργεῖται δι' ἐγγράφου δηλώσεως συντασσόμενης ἐπὶ δεκαδράχμου χαρτοσήμου, ὑπογραφομένης δὲ ὑπὸ τοῦ παραιτουμένου ἐνώπιον τῆς οἰκείας Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων, εὑρισκομένης ἐν συνεδριάσει καὶ προσεπικυρουμένης διὰ τῆς σφραγίδος καὶ τῆς ὑπογραφῆς τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς.

Τὴν δηλώσιν τῶν ἐκ τῶν μετακινουμένων ἀγραμμάτων υπογράφουσι κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω τρόπον δύο μάρτυρες, οἵτι-

νες βεβαιοῦν καὶ τὴν ταυτότητα αὐτῶν. Οἱ ἐκ τῶν μετακινουμένων εὑρισκόμενοι ἐν ἀδυναμίᾳ νὰ παραστῶσιν ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς ἐκπροσωποῦνται διὰ πληρεξουσίου, ἐξουσιοδοτουμένου διὰ συμβολαιογραφικῆς πράξεως.

Οἱ ἐκ τῶν μετακινήσεων ὄντες ἰδιοκτῆται συντάσσουσι, κατὰ τ' ἀνωτέρω, δηλώσιν περὶ μεταβιβάσεως τῆς ἰδιοκτησίας αὐτῶν εἰς τὸ Δημόσιον. Ἡ δηλώσις αὕτη ἐπέχει θέσιν τίτλου μεταβιβάστικου τῆς κυριότητος καὶ μεταγράφεται ἐπιμελείᾳ τῆς ἀρμοδίας Γεωργικῆς Ὑπηρεσίας εἰς τὰ οἰκεία Βιβλία τῶν Μεταγραφῶν.

2. Εἰς τὸ ἐδάφιον 4 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου καὶ Νόμου προστίθενται τὰ κάτωθι:

«Μέχρι τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω νέας ὁριστικῆς ἐγκαταστάσεως αὐτῶν, οἱ μετακινούμενοι δύνανται νὰ διατηρήσουν τὸ ἐν τῷ Συνοικισμῷ τῆς ἀρχικῆς ἐγκαταστάσεως αὐτῶν οἶκημα μετὰ τοῦ περιβάλλοντος τοῦ καὶ τοῦ τυχόν κλήρου μέχρις ἐκτάσεως δύο τὸ πολὺ στρεμμάτων. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ οἱ μετακινούμενοι, ἐφόσον οὗτοι εἶναι κληροῦχοι μὴ ἐξεφλήσαντες ὁλόκληρον τὴν ἀξίαν τοῦ κλήρου τῶν, ἐξακολουθοῦσι νὰ βεβαιωνοῦνται μὲ τὸ εἰς τὰ διατηρούμενα ὡς ἄνω τμήματα τῆς ἀρχικῆς ἐγκαταστάσεώς των ἀναλογοῦν ποσοστὸν τῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ἀγροτικοῦ Νόμου ἢ τοῦ Νόμου 4857 γενομένης χρεώσεως αὐτῶν, μέχρι τῆς ὁριστικῆς ἐγκαταλείψεως καὶ τῶν τμημάτων τούτων, ὡς καὶ μὲ τοὺς εἰς τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα ἀναλογούντας τόκους.

Ἐπίσης οἱ μετακινούμενοι δύνανται νὰ παραμείνωσιν ἐν τῇ κατοχῇ καὶ καρπώσει τοῦ ἐν τῷ Συνοικισμῷ τῆς ἀρχικῆς ἐγκαταστάσεως αὐτῶν κεκτημένου κλήρου ἢ τῆς τυχόν ἀταμικῆς ἰδιοκτησίας, ἐφ' ὅσον αἱ παραχωρούμεναι αὐτοῖς ἐκτάσεις δὲν εἶναι ἀμέσως καλλιεργήσιμοι καὶ μέχρι τῆς πλήρους ἀποστραγγίσεως καὶ ἐκχερώσεως αὐτῶν. Ἐπὶ τοῦτου ἀποφασίζει ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας μετὰ εἰσήτησιν τοῦ Γραφεῖου τῆς ἀρμοδίας Γεωργικῆς Ὑπηρεσίας. Καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην, ὡς πρὸς τὴν χρέωσιν καὶ τὴν καταβολὴν τῶν ἀναλογούντων τόκων, ἰσχύουσι τὰ ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ ὁριζόμενα.

Ἄρθρον 5.

Ὁ συμφώνως τοῖς ἐδαφίοις 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 57)1936 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου τόκος μειοῦται ἀπὸ 6 ο)ο εἰς 3 ο)ο.

Ἄρθρον 6.

1. Τὸ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Νόμου 5783 ὁρισθὲν μίσθωμα καταργεῖται ἀπὸ τοῦ γεωργικοῦ ἔτους 1937—38, ἀντ' αὐτοῦ δὲ οἱ εἰς τὰς ἀποστραγγιζομένας ἐν Μακεδονίᾳ γαίας ἀποκατασταθέντες ὀφείλουσιν ἀπὸ τοῦ ὡς ἄνω γεωργικοῦ ἔτους 1937—38 καὶ ἐφεξῆς καὶ μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς βεβαιώσεως τῶν ὑπὸ τοῦ ἐδαφ. 2 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 57)1936 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου ὁριζομένων τοποχρεωλυτικῶν δόσεων τοῦ τιμήματος τοῦ κλήρου, προσωρινὰς δόσεις, ὑπολογιζομένας καὶ βεβαιουμένας ὡς ὁρίζεται κατωτέρω.

2. Ο Προϊστάμενος τῆς Γεωργικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Νομοῦ, εἰς ὃν περιλαμβάνονται ἀποστραγγισθεῖσαι γαῖαι, ὑποχρεοῦται ὅπως ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος καθορίσῃ διὰ πράξεώς του τὸ ποσὸν ὅπερ θὰ καταβάλληται διὰ προσωρινὴν δόσιν ἐφ' ἑξῆς καὶ καθ' ἑκάστην μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς βεβαιώσεως τῶν τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων γεωργικὸν ἔτος.

Ὁ καθορισμὸς οὗτος γίνεται κατὰ στρέμμα ἐκάστης κατηγορίας ἐκτάσεων παραδοθεισῶν εἰς ἑκάστην Συνεταιρισμὸν καὶ ἰσχύει μέχρι τοῦ καθορισμοῦ τῆς ὀριστικῆς τοκοχρεωλυτικῆς δόσεως.

3. Ἡ προσωρινὴ δόσις ὀρίζεται εἰς 200)ο ἐπὶ τῆς συνήθους ἐτησίως παραγωγῆς, ἐξευρισκομένης ἐπὶ τῇ βάσει τῆς παραγωγῆς τῶν προηγούμενων ἐτῶν ἢ ἐτέρων στοιχείων ἢ δὲ εἰς δραχμὰς μετατροπῇ τοῦ ποσοστοῦ τούτου διενεργεῖται βάσει τῆς διὰ τὰ διάφορα προϊόντα ὀρισθείσης τιμῆς μονάδος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας διὰ τὴν εἰς χρῆμα ἀποτίμησιν τοῦ εἰς εἶδος μισθώματος τοῦ γεωργικοῦ ἔτους 1936—37.

4. Ἀπὸ τῇ ἐκπνύῃ τῆς κατὰ τὸ ἐδάφιον 2 τριμηνιαίας προθεσμίας ὁ Προϊστάμενος τῆς Γεωργικῆς Ὑπηρεσίας υποβάλλει εἰς τὴν εἰς ἣν ὑπάγεται Γενικὴν Διοίκησιν τὴν πρᾶξιν περὶ καθορισμοῦ τῆς κατὰ στρέμμα ἐκάστης κατηγορίας γαιῶν προσωρινῆς δόσεως. Ὁ Γενικὸς Διοικητὴς ἐγκρίνων ἢ τροποποιῶν τὴν πρᾶξιν ταύτην ἐπιστρέφει αὐτὴν εἰς τὴν Γεωργικὴν Ὑπηρεσίαν ἐντὸς 150ημέρου ἀπὸ τῆς υποβολῆς τῆς.

Βάσει τῆς πράξεως ταύτης, ὡς καὶ βάσει τῶν ἀποφάσεων τῶν Ἐπιτροπῶν Ἀπαλλοτριώσεων, τὸ Τμήμα Ἐποικισμοῦ τῆς ἀρμοδίας Γεωργικῆς Ὑπηρεσίας προδίδει καθ' ἑκάστην γεωργικὸν ἔτος εἰς τὴν σύνταξιν τῶν ὀνομαστικῶν πινάκων τῶν ἐκ προσωρινῶν δόσεων ὀφειλόμενων κληρούχων εἰς οὗς ἀναγράφονται τὰ ὑφ' ἑνὸς ἐκάστου κληρούχου ὀφειλόμενα ποσά. Οἱ ὀνομαστικοὶ οὗτοι πίνακες, κυροῦμενοι ὑπὸ τοῦ προϊστάμενου τῆς Γεωργικῆς Ὑπηρεσίας, ἀποστέλλονται πρὸς εἰσπραξὶν εἰς τὰ οἰκεία Ὑποκαταστήματα καὶ ἀντιπροσωπείας τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος τὸ βραδύτερον μέχρι τέλους Μαΐου τοῦ γεωργικοῦ ἔτους ὅπερ ἀφορᾷ. Πλὴν τῶν ὀνομαστικῶν πινάκων τοῦ γεωργικοῦ ἔτους 1937—38 ὃν ἡ ἀποστολὴ πρὸς εἰσπραξὶν δέον νὰ ἔχῃ ἐνεργηθῇ μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου τοῦ 1938.

5. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν κληρὺχος τις ἐξ ἀνωτέρως βίας δὲν ἠδυνήθη νὰ καλλιεργήσῃ μέρος τοῦ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων παραχωρηθέντος αὐτῷ κλήρου ἢ καὶ ὁλόκληρον τὸν κλήρον του, ὡς καὶ εἰς περίπτωσιν μερικῆς ἢ ὁλικῆς καταστροφῆς τῆς παραγωγῆς, δύναται ὁ Προϊστάμενος τῆς Γεωργικῆς Ὑπηρεσίας, κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ, νὰ μειώσῃ ἀναλόγως ἢ καὶ νὰ διαγράψῃ τὴν ὑπὸ τοῦ κληρούχου ὀφειλόμενῃν προσωρινὴν ἐτήσιαν δόσιν.

6. Τὰ ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ γεωργικοῦ ἔτους καθ' ὃ ἐγένετο ἡ ὀριστικὴ παραχώρησις τῶν ἐκτάσεων εἰς τοὺς ἀποκατασταθέντας βεβαιωθέντα συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 10 τοῦ Νόμου 5783 μισθώματα, ὡς καὶ αἱ βάσει τοῦ παρόντος βεβαιωθησέμεναι προσωριναὶ δόσεις θέλουσι συμφηφισθῇ κατὰ τὴν διενέργειαν τῆς ὀριστικῆς χρεώσεως πρὸς τὴν ὀφειλὴν τῶν κληρούχων.

7. Τὰ ἐδάφια 4 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 57)1936 Ἀναγκ. Νόμου καταργοῦνται.

Ἄρθρον 7.

Ἡ ἐν τῷ τῆς τρίτης παραγράφου τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 57)1936 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου δευτέρα περίπτωσις ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«2. Ἐὰν δὲ ἡ κατὰ τ' ἀνωτέρω ἰδιότης ἐπεγένετο, ὁ μισθωτὴς ἢ κληρὺχος δικαιούται ν' ἀναλάβῃ ἐκ τῶν ὑπ' αὐτοῦ καταβληθέντων τὸ ἀπομένον ὑπόλοιπον μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν μισθώματος ἴσου πρὸς τὰς συμφώνως τῷ ἐδαφίῳ 3 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ παρόντος ὀριζομένης προσωρινῆς δόσεως».

Ἄρθρον 8.

1. Κυροῦνται αἱ διοικητικαὶ πράξεις παραχωρήσεως εἰς καπνεργάτας γαιῶν ἀποστραγγισθεισῶν ἐκ τῶν τέως λιμνῶν Ἀρτζάν—Ἀματόδου, αἱ γινόμεναι μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ ὑπ' ἀριθ. 57)1936 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου.

2. Ἡ ἀξία τῶν ἔργων στεγαστικῶς ὡς καὶ τῶν λοιπῶν ἔργων τῶν ἐκτελεσθέντων διὰ τῆς διὰ τοῦ ἄρθρου 9 ἐδαφ. 4 τοῦ Νόμου 5783, ὡς τοῦτο ἡρμηνεύθη αὐθεντικῶς διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου 6083, ἐγκριθείσης πιστώσεως, θέλει ἐξοφληθῇ πρὸς τὸ Δημόσιον, ἐπὶ τόκῳ 3 ο)ο, ὑπὸ τῶν ἀποκατασταθέντων καπνεργατῶν κατὰ τὴν διὰ τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ ἀπὸ 19 Ν)βρίου 1935 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου «περὶ αὐθεντικῆς ἡρμηνείας, τροποποιήσεως καὶ προσθήκης διατάξεων εἰς τὸν Ἀγροτικὸν Κώδικα 6448» ὀριζόμενον τρόπον ἐξοφλήσεως τῶν εἰς πρόσφυγας καὶ γηγενεῖς κληρούχους γενομένων παροχῶν ἐκ μέρους τοῦ Δημοσίου.

3. Διὰ τὰς ἐφ' ὧν ἀποκατασταθῆσαν ἀποστραγγισθεῖσαι γαῖαι οἱ καπνεργάται χρεοῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 57)1936 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου.

Ἄρθρον 9.

1. Κυροῦνται ἐν τῷ συνόλῳ τῶν αἱ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ἀγροτικοῦ Νόμου καὶ μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ ὑπ' ἀριθ. 57)1936 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου ἐνεργηθεῖσαι ὀριστικαὶ διανομαὶ ἐκτάσεων περιληφθεισῶν ἐντὸς τῆς ἀνωτάτης στάθμης τῶν ἀποστραγγισθεισῶν γαιῶν, ὡς καὶ αἱ ὑπὸ τῶν Ἐπιτροπῶν Ἀπαλλοτριώσεων γινόμεναι ἐπὶ τῇ βάσει τῶν αὐτῶν διατάξεων ἐκδικάσεις ὁμοίων ἐκτάσεων.

2. Αἱ ἐκτάσεις αὗται ἐκτιμῶνται καὶ χρεοῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 3 καὶ 4 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 57)1936 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου, ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον ἤθελε διαπιστωθῇ ὅτι διὰ τῶν ἐκτελεσθέντων ἀποστραγγιστικῶν ἔργων ὑψήθη ἢ ἀξία αὐτῶν, πρὶνταὶ δ' ὅπωςδήποτε περὶ γαιῶν ἀποδοτικῶν καὶ οὐχὶ ἀγόνων. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ἡ ἐκτίμησις καὶ χρέωσις τῶν γαιῶν τούτων ἐνεργεῖται κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τὰς ἰσχύουσας διὰ τὰς γαῖας τῆς τέως Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων.

Διὰ τὴν κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐκτίμησιν ἀποφαίνεται Ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ Προϊσταμένου τῆς ἀρμοδίας Γεωργικῆς Ὑπηρεσίας, ἐνὸς Τοπογράφου καὶ ἐτέρου δημοσίου ὑπαλλήλου ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ οἰκείου Γενικοῦ Διοικητοῦ.

3. Οἱ ἐπὶ τῶν γαιῶν τούτων ἀποκατασταθέντες ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν καταβολὴν γεωμέρου μόνον εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς χρεώσεως αὐτῶν βάσει τῶν ἄρθρων 3 καὶ 4 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 57)1936 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου καὶ μόνον ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Καταβληθέντα τυχόν ποσὰ λόγῳ γεωμέρου ἢ μισθώματος συμφηφίζονται εἰς τὰς ὀφειλόμεναις τοκοχρεωλυτικαῖς δόσεις.»

4. Τὸ ἄρθρον 10 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 57)1936 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου καταργεῖται ἐφ' ἧς ἰσχύει.

Ἄρθρον 10.

Κατὰ παρέκκλισιν ἀπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 12 ἐδαφ. 4 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 57)1936 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου, ἐπιτρέπεται ἱνα, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἐκδιδομένης μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ, ἐνεργηθῇ νέος καθορισμὸς τῶν πρὸς τὰς ἀποκαλυφθείσας ἐκτάσεις τοῦ ἔλους Κολοδί περιφερείας Γιαννιτσῶν καὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 11 ἔλους περιφερείας Σερρῶν ὁμόρων καὶ γειτονικῶν Συναισιμῶν.

Ἄρθρον 11.

Τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 13 ἐδαφ. 1ε' τοῦ αὐτοῦ ὡς ἀνω Ἀναγκαστικοῦ Νόμου συνταχθέντα ἢ συνταχθησέμενα πρωτόκολλα ὀριστικοῦ διαχωρισμοῦ ἰσχύουσιν ἀπὸ τῆς υπογραφῆς αὐτῶν

Ἄρθρον 12.

Εἰς τὸ ἴδιον ἄρθρον 13 τοῦ αὐτοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου προστίθεται ἐδάφιον 9 ἔχον ὡς ἀκολουθῶς :

«Επιτρέπεται ἵνα δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἑποικισμοῦ, τίθενται εἰς κοινὴν διανομὴν αἱ τε κατὰ τὸν Ἀγροτικὸν Νόμον ἢ ὑπὸ τῆς τέως Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως πρισφύγων παραχωρηθεῖσαι ἐκτάσεις, καὶ αἱ ἀποστραγγισθεῖσαι τοιαῦται τῶν ὁμῶν καὶ γειτονικῶν Συνοικισμῶν, ἀναθεωρουμένων διὰ τῆς αὐτῆς ὡς ἂν ὁ ὑπουργικῆς ἀποφάσεως τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος γενομένων ὁριστικῶν διανομῶν, μόνον ὅσον ἀφορᾷ τὰς δι' αὐτῶν παραχωρηθείσας ἐκτάσεις καὶ εἰς τὸν τρόπον ὥστε ἅπαντες οἱ εἰς ὁρισμένον Συνοικισμόν ἐγκαταστημένοι ἢ ἐγκατασταθῆσόμενοι, κάτοικοι τοῦ Συνοικισμοῦ ἢ μετακινήσόμενοι ἐξ ἄλλων Συνοικισμῶν κληροῦχοι, νὰ λάβωσι κλήρον μικτόν, ἐκ τῶν παλαιᾶς κατηγορίας γαιῶν καὶ τῶν ἀποστραγγισθεῖσων τοιούτων, τῆς ἀναλογίας καθοριζομένης δι' ἕκαστον Συνοικισμόν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως.

Ἡ κατὰ τ' ἀνωτέρω νέαν κοινὴν διανομὴν ἐνεργεῖται ὑποχρεωτικῶς ἐφ' ὅσον αἰτήσωνται τοῦτο τὸ ἥμισυ τοῦλάχιστον τῶν παλαιῶν καὶ νέων κατοίκων τοῦ Συνοικισμοῦ.

Τὸ ἐδάφιον 4 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 21)2)1934 Διατάγματος «περὶ τοῦ τρόπου τῆς διαθέσεως καὶ ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἀποστραγγιζομένων ἐν Μακεδονίᾳ γαιῶν» καταργεῖται.

Ἄρθρον 13.

Ἀπαγορεύεται ἡ ἐμφύσεσις καὶ ἡ δημιουργία ἄλλων ἐγχειρῶν βελτιώσεων, ὡς καὶ ἡ ἀνέγερσις οἰκοδομῶν ἢ ἄλλων μονιμῶν ἐγκαταστάσεων ἐπὶ τῶν ἐκ τῶν τέως λιμνῶν καὶ ἐλῶν τῆς Μακεδονίας ἀποκαλυφθεῖσων ἢ ἀποκαλυφθησόμενων ἐκτάσεων μέχρι τῆς ὁριστικῆς διανομῆς αὐτῶν εἰς ἀτομικοὺς κλήρους.

Οἱ παρὰ τὴν ἀπαγόρευσιν ταύτην ἐνεργοῦντες καλλιεργηταὶ ἢ οἰασδήποτε φύσεως κάτοχοι τῶν ἐν λόγῳ γαιῶν, οὐδὲν δικαίωμα ἀποζημιώσεως, ἢ ἄλλο τοιοῦτο, ἀποκτῶσιν ἀπέναντι τοῦ Δημοσίου ἐν περιπτώσει παραχωρήσεως τοῦ βελτιωθέντος τεμαχίου κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς ὁριστικῆς διανομῆς εἰς ἕτερον κληροῦχον ἢ ἐν περιπτώσει ἐκπτώσεως ἢ διοικητικῆς ἀποβολῆς.

Ἄρθρον 14.

1. Οἱ κατὰ παράθεσιν τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 5 Ἰουνίου 1935 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου «περὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων 5783 καὶ 5800 κλπ.» καλλιεργήσαντες καὶ συγκομίσαντες εἰς ἀποστραγγισθείσας ἐν Μακεδονίᾳ γαίας κατὰ τὸ γεωργικὸν ἔτος 1935—36 ἀπαλλάσσονται τῆς διώξεως ὡς καὶ τῶν ἐν τοῖς ἐδαφίοις 2 καὶ 3 τοῦ ὡς ἂν ἄρθρου ἀναφερομένων ποινῶν καὶ ὑποχρεοῦνται εἰς καταβολὴν τῷ Δημοσίῳ δικαιώματος ἴσου πρὸς τὸ διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ αὐτοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου ὁριζόμενον διὰ τοὺς κατὰ τὸ γεωργικὸν ἔτος 1934—35 καλλιεργήσαντας αὐθαίρετως.

2. Ὁ καθορισμὸς τοῦ κατὰ τ' ἀνωτέρω καταβλητέου δικαιώματος τοῦ Δημοσίου ὑπὸ τῶν κατὰ τὸ γεωργ. ἔτος 1935—36 καλλιεργησάντων καὶ συγκομισάντων αὐθαίρετως, ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως ἐκδιδομένης ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ἀπὸ 5ης Ἰουνίου 1935 Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 21-2-1934 Διατάγματος «περὶ τοῦ τρόπου διαθέσεως καὶ ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἀποστραγγιζομένων ἐν Μακεδονίᾳ γαιῶν».

Οἱ διὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης χαρακτηριζόμενοι ὡς ὀφειλέται ἐξ αὐθαίρετου καλλιεργείας δικαιοῦνται ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτοὺς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως νὰ ἀνέκωσι τὸ ἐνδικον μέσον τῆς ἀνακοπῆς κατὰ τοῦ Δημοσίου. Ἡ ἀνακοπὴ ἀπευθύνεται, προκειμένου μὲν περὶ μισθώματος ἂν τῶν 10.000 δραχμῶν εἰς τὸ ἀρμόδιον Πρωτοδικεῖον, προκειμένου δὲ περὶ μισθώματος μέχρι 10.000 δραχμῶν εἰς τὸ ἀρμόδιον Εἰρηνοδικεῖον καὶ κατατίθεται εἰς τὸν ἀρμόδιον Γραμματεῖα τοῦ Πρωτοδικείου ἢ τοῦ Εἰρηνοδικείου.

Παραρρηγμένης ἀπράκτου τῆς ὡς ἂν προβαθμίας τεκμηρί-

ρεται ἀμαχῆτως ἡ παρὰ τοῦ αὐθαίρετου καλλιεργητοῦ ἀποβολὴ τοῦ μισθώματος.

Κατὰ τῆς ὑπὸ τοῦ Πρωτοδικείου ἢ τοῦ Εἰρηνοδικείου ἐκδιδομένης ἀποφάσεως οὐδὲν τακτικὸν ἢ ἔκτακτον ἐνδικον μέσον ἐπιτρέπεται, τὸ δὲ δικαστήριον κρίνει ἐκ τῶν ἐνόντων, διατάσσον ἀποδείξεις ἐὰν δὲν εἶναι ἐφικτὴ ἄλλως ἢ ἐκτίμησις, μὴ δεσμευόμενον πάντως ἐκ δικονομικῶν διατυπώσεων, ἀκυροτήτων καὶ ἀπαράδεκτων, ἐκτὸς μόνον τοῦ ἐμπροσθέντος τῆς ἀντικλήσεως ἀνακοπῆς.

3. Ὁμοίως καθορίζονται τὰ ὀφειλόμενα εἰς τὸ Δημόσιον δικαίωμα ὑπὸ τῶν αὐθαίρετως καλλιεργησάντων ἢ συγκομισάντων κατὰ τὸ γεωργικὸν ἔτος 1934—35, ἐφ' ὅσον μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου δὲν ἐξετελέσθησαν αἱ σχετικαὶ ἀποφάσεις τοῦ ἀρμοδίου Γενικοῦ Διοικητοῦ.

Ἄρθρον 15.

1. Τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 430/1937 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου «περὶ τοῦ τρόπου ἐκμισθώσεως τῶν διαθέσιμων ἀποστραγγισθεῖσων ἐν Μακεδονίᾳ γαιῶν» ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Τὰ μισθώματα τῶν κατὰ τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος ἐκμισθουμένων γαιῶν ἀνήκουσιν ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὸ Δημόσιον, εἰσπράττονται δὲ ὑπὸ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὰς διατάξεις τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 10 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 901)1937 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου Συμβάσεως μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Τραπέζης ταύτης».

2. Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος τὰ μισθώματα τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐδαφ. 2 τοῦ ἄρθ. 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 430)1937 Ἀναγκ. Νόμου ἐκμισθουμένων γαιῶν εἰσπράττονται ὑπὸ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης καὶ κατατίθενται παρ' αὐτῇ εἰς εἰδικὸν λογαριασμὸν ἐπ' ὀνόματι τοῦ διὰ τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 574)1937 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου συσταθέντος Κεντρικοῦ Ταμείου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας καὶ Λατῶν, χρησιμοποιούμενα παρ' αὐτοῦ διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν ἐπιστημονικῶν Ἱδρυμάτων ἢ Σταθμῶν ὑπὲρ ὧν ἔχουσι παραχωρηθῆ αἱ κατὰ τ' ἀνωτέρω γαῖαι.

3. Ἡ ἐν παραγράφῳ 6 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ αὐτοῦ Ἀναγκ. Νόμου φράσις «... διεξάγονται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 11 Νομβρίου 1929 Διατάγματος «περὶ Διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων», ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «... διεξάγονται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 11 Νομβρίου 1929 Διατάγματος «περὶ Διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων», ὡς ἐτροποποιήθη τοῦτο μεταγενεστέρως.....».

Ἄρθρον 16.

1. Τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ἀπὸ 25 Ἰανουαρίου 1936 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Νόμου 3718 κλπ.» ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἡ διοίκησις καὶ διαχείρισις τῶν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν παραγωγικῶν ἔργων τῶν πεδιάδων Σερρών-Δράμας, ἀπαλλοτριωθεῖσων ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ κατακληθεῖσων ὅπωςδήποτε ἐκτάσεων περιέρχεται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας.

2. Τοὺς κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ αὐτοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου διόρους καὶ γειτονικοὺς Συνοικισμοὺς καθορίζει δι' ἀποφάσεωσ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας. Τοὺς δὲ ἐκ τῶν κατοίκων τῶν Συνοικισμῶν τούτων δικαιουμένους, ὡς καὶ τὴν εἰς ἕκαστον παραχωρητέαν ἔκτασιν καθορίζει δι' ἀποφάσεωσ τῆς ἢ οἰκείας Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων.

3. Αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ αὐτοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου ἀνεπίδεκτοι καλλιεργείας ἐκτάσεις διατίθενται δι' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἑποικισμοῦ καὶ εἰσήγησιν τῆς ἀρμοδίας Γεωργικῆς Ὑπηρεσίας.

Ἐπίσης αἱ τυχόν πλεονάζουσαι ἐκτάσεις ἐνοικιάζονται διὰ δημοπρασίας συμφώνως πρὸς τὰ ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ὁριζόμενα.

4. Τὰ ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ αὐτοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου προκύπτοντα ἔσοδα βεβαιοῦνται ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας, εἰσπράττονται δὲ ὑπὸ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὰς διατάξεις τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 10 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 901/1937 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου Συμβάσεως μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Τραπεζῆς ταύτης.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον καταργεῖται.

Ἄρθρον 17.

1. α') Αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 25 Ἰανουαρίου 1936 Ἀναγκ. Νόμου, «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 3718 «περὶ κυρώσεως συμβάσεως διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑδραυλικῶν ἔργων πεδιάδων Σερρών καὶ Δράμας» ὡς αὐταὶ μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν, ἐφαρμόζονται ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν ἐκατέρωθεν τῆς νέας κοίτης τῶν ποταμῶν Στρομῶνος καὶ Ἀγγίτου ὡς καὶ τῆς τάφρου Πιθελίου, ἀφθεισῶν διαθεσίμων ἐκτάσεων τῆς λίμνης Ἀχινού.

β') Αἱ ἐκτάσεις αὐταὶ δύνανται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας λαμβανομένης μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἑποικισμοῦ καὶ εἰσήγησιν τῆς ἀρμοδίας Γεωργικῆς Ὑπηρεσίας, νὰ παραχωρῶνται πρὸς καλλιεργεῖαν ἐτησίαν φυτῶν εἰς κατόικους ὁμίρων καὶ γειτονικῶν πρὸς αὐτὰς Συνοικισμῶν, ὡς καὶ εἰς μετακινητέους ἐξ ἀραιωτέων τοιούτων κατὰ τμήματα ἐκ 15 κατ' ἀνώτατον ὅριον στρεμμάτων καθ' ἕκαστον κληροῦχον ἢ ἐκτῆμονα.

Προκειμένου περὶ οἰκογενειῶν κληροῦχων ἢ ἐκτῆμόνων, ἢ παραχωρουμένη ἐκτασις προσαυξάνεται κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 1 ἐξαφ. 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 57/1936 Ἀναγκ. Νόμου ὁριζώμενα.

γ') Ἐν ἡ περιπτώσει δὲν ἤθελε καταστῆ δύνατὸν νὰ διατεθῶσιν αἱ ἐκτάσεις αὐταὶ συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, δύνανται νὰ ἐκμισθωθῶσι διὰ δημοπρασίας συμφώνως πρὸς τὰς ἰσχύουσας ἐκάστοτε σχετικὰς διατάξεις, πάντοτε ὅμως δι' ἐν γεωργικὸν ἔτος.

2. Ὡσαύτως αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 25 Ἰανουαρίου 1936 Ἀναγκ. Νόμου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ὑδραυλικῶν ἔργων τῆς πεδιάδος Θεσσαλονίκης ἀπαλλοτριωθεῖσων ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ καταληφθεῖσων ὁπωσδήποτε ἐκτάσεων.

Ἄρθρον 18.

Εἰς τοὺς μὴ ὑποβαλόντας διεκδικητικὰς αἰτήσεις ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Νόμου 5800 παρέχεται πρὸς ὑποβολὴν αὐτῶν προθεσμία ἐνδὲς ἔτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Αἱ μέχρι σήμερον ὑποβληθεῖσαι αἰτήσεις θεωροῦνται ὡς ἐμπροθέσμως ὑποβληθεῖσαι, μὴ ἀπαιτουμένης νέας ὑποβολῆς αὐτῶν.

Ἄρθρον 19.

1. α') Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἢ ἀρμοδιότης τῆς κατὰ τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 57/1936 Ἐπιτροπῆς περιορίζεται εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Μακεδονίας.

β') Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ αὐτοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου 15 ἐν τῇ περιφέρειᾳ τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Θράκης συγκροτεῖται ἐν Καβάλλᾳ Ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν: Προέδρου Πρωτοδικῶν καὶ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου Καβάλλας καὶ Τμηματάρχου Ἑποικισμοῦ τῆς Γεν. Διοικήσεως Θράκης. Χρέη Γραμματέως τῆς ἐν λόγῳ Ἐπιτροπῆς ἐκτελεῖ ὁ Γραμματεὺς τοῦ Πρωτοδικαίου Καβάλλας.

2. Ἐπίσης ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος αἱ κατὰ τὰ ἄρθρα 15 ἐδ. 2, 16, 17 καὶ 18 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 57/1936 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου διεκδικητικαὶ αἰτήσεις καὶ ἐφέσεις γατατίθενται καὶ ἐκδικάζονται ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων κατὰ τὸν Πρωτοδικεῖον καὶ Ἐφετεῖον.

Αἱ κατὰ τὴν ἐναρξίν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐκκρεμού-

σαι παρὰ τῷ Πρωτοδικεῖῳ Θεσσαλονίκης εἶκαι παραπέμπονται εἰς τὸ ἀρμοδίον Πρωτοδικεῖον ἐὰν αἰτήσωνται τοῦτο οἱ ἐνάγοντες.

3. Εἰς τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ αὐτοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου προστίθεται παράγραφος τρίτη ἔχουσα οὕτω:

«Ἡ κατὰ τὸ παρὸν ἐδάφιον κοινοποιήσις τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς γίνεται ἐν κεκυρωμένῳ ἀντιγράφῳ ταύτης πρὸς μὲν τὸν αἰτησάμενον δι' ἐπ' εὐθείας πρὸς τοῦτον ἢ τὸν πληρεξούσιον δικηγόρον του ἐπιδόσεως ὑπὸ ἐμίσθου δικαστικοῦ κλητῆρος παραγγελομένου νομίμως παρὰ τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς, πρὸς δὲ τὸ Δημόσιον δι' ὑποβολῆς εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας, τῆς διμήνου προθεσμίας ἀρχομένης ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς καταχωρήσεως τοῦ ἐγγράφου τῆς ὑποβολῆς εἰς τὸ πρωτόκολλον τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας. Ἡ διμήνος προθεσμία παρατείνεται λόγῳ ἀποστάσεως ἐπὶ ἓνα εἰσέτι μῆνα διὰ τε τὸν αἰτησάμενον καὶ τὸ Δημόσιον».

4. Εἰς τὸ ἐδάφιον 3 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ αὐτοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου προστίθενται ἐν συνεχείᾳ τὰ κάτωθι:

«ἐντὸς διμήνου προθεσμίας ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ ἐξαμήνου τούτου, τῆς Ἐπιτροπῆς υποχρεουμένης νὰ χορηγήσῃ εἰς τὸν διεκδικούντα, τῇ αἰτήσει του, πιστοποιήσιν περὶ τῆς ἀπράκτου ἐκπνοῆς τοῦ ἐξαμήνου».

Δι' αἱ αἰτήσεις ἢ Ἐπιτροπὴ δὲν ἐξέδωκεν ἀπόφασιν μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, ἢ κατὰ τ' ἄνωτέρω ἐξαμήνου προθεσμία θεωρεῖται ἀρχομένη ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

5. Εἰς τὸ τέλος τῆς πρώτης περιόδου τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ αὐτοῦ Ἀναγκ. Νόμου 57/1936 καὶ μετὰ τὰς λέξεις «μετὰ νέαν κοινοποίησιν τῶν ἀποφάσεων» προστίθενται ἐν συνεχείᾳ αἱ λέξεις «ἐνεργουμένην κατὰ τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου».

Ἄρθρον 20.

1. Τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ αὐτοῦ ὑπ' ἀριθ. 57/1936 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«Εἰς αἱ περιπτώσεις τμήματα ἰδιοκτησιῶν, περιληφθέντα ἐντὸς τῆς ὁριογραμμῆς τῆς ἀνωτάτης στάθμης τῶν τέως λιμνῶν καὶ ἐλῶν, διετέθησαν ὁριστικῶς, βάσει τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ παρόντος, ὑπὲρ τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 12 δικαιουμένων ἀποκαταστάσεως, τὰ τμήματα ταῦτα, ἀποδεικνύμενα κατὰ τὰ ἐν τῷ Νόμῳ 5800, ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, ὅτι ἀνήκουσιν εἰς ἰδιώτας, θεωροῦνται ἀπὸ τῆς ὁριστικῆς αὐτῶν διαθέσεως ὡς ἀπαλλοτριωθέντα δύναμι τοῦ παρόντος καὶ ἄνευ ἄλλης τινὸς διοικητικῆς πράξεως, διὰ τὴν ὑφισταμένην δημοσίαν ὠφέλειαν, τῆς ἀποζημιώσεως τῶν ἰδιοκτητῶν ρυθμιζομένης κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου ΓΝΝΑ καὶ τῶν τοῦτον συμπληρωσάντων καὶ τροποποιησάντων νόμων.

Μέχρι τῆς καταβολῆς τῆς ἀποζημιώσεως τὰ ἐν λόγῳ τμήματα λογίζονται ὡς ἐν νομίμῳ ἐπιτάξει, καταβάλλεται δὲ τῷ ἰδιοκτῆτῃ διὰ τὴν στέρησιν τῆς χρήσεως τόκος πρὸς 3 ο)ο ἐτησίως ἐπὶ τῆς ὁριστικῶς κανονισθησομένης ἀποζημιώσεως ἢ τῆς τοιαύτης τῆς προσωρινῶς ὁρισθησομένης παρὰ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν.

2. Εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον 21, μετὰ τὸ ἐδάφιον 1, προστίθεται ἐδάφιον ἔχον οὕτω:

«Αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου δύνανται νὰ μὴ τύχωσιν ἐφαρμογῆς εἰς περιπτώσεις καθ' αἷς διετέθησαν κατὰ τ' ἄνωτέρω τμήματα ἀγροκτημάτων ἐξαίρεθέντα τῆς κατὰ τὸν Ἀγροτικὸν Νόμον ἢ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 119 τοῦ Συντάγματος τοῦ 1927 ἀπαλλοτριώσεως, διαχωρισθέντα διὰ πρωτοκόλλου ὁριστικοῦ διαχωρισμοῦ ὑπὲρ τῶν δι' οὗς ἐξηρθέθησαν καὶ αὐτοκαλλιεργούμενα ἔκτοτε καὶ μέχρι σήμερον παρὰ τῶν ἰδίων. Τὰ τμήματα ταῦτα, μέχρι τῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 5800 ἀποδείξεως τῆς ἐπ' αὐτῶν κυριότητος, δύνανται ν' ἀποδοθῶσιν εἰς τὴν νομὴν καὶ κάρπωσιν τῶν ὡς ἄνω μὲν καὶ ἐφ' ἧσαν

εις τούς ὑπὲρ ὧν ταῦτα διατέθηκαν ἀρχικῶς Συνεταιρισμοὺς Ἀποκαταστάσεως Ἀκτημόνων Καλλιεργητῶν (Σ. Α. Α. Κ.) εἶναι δυνατὴ ἡ παραχώρησις ἐτέρων ἰσαξίων διαθεσίμων ἀποστραγγισθεῖσων γαιῶν, ὅποτε καὶ τροποποιούνται τὰ τυχόν συνταχθέντα, βάσει τοῦ ἄρθρου 13 ἐδ. 1α' τοῦ παρόντος, πρωτόκολλα ὁριστικοῦ διαχωρισμοῦ.

Περὶ τούτου ἐκδίδεται ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας μετὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ.

Ἐν ἡ περιπτώσει τὰ τμήματα ταῦτα ἀποδεχθῶσι, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 5800, ὡς ἀνήκοντα κατὰ κυριότητα εἰς τούς κατὰ τ' ἀνωτέρω αὐτοκαλλιεργητὰς αὐτῶν, ἐκπίπτει ἐκ τοῦ βαρύνοντος αὐτὰ ποσοστοῦ τῶν δαπανῶν ἐκτελέσεως τῶν ἀποστραγγιστικῶν ἔργων καὶ τοιούτων ἀξιοποιήσεως ὃ ποσὸν τῶν καταβληθεῖσων τυχόν ὑπὸ τῶν ἰδιοκτητῶν δαπανῶν ἐκχερώσεως καὶ μεταπλάσεως αὐτῶν, ὅπερ καθορίζεται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς συγκροτουμένης δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

Μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω περὶ ἀποδόσεως Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως οἱ ὑπὲρ ὧν ἡ ἀπόδοσις συγκομίζουσι τὴν ἡρηγμένην ἐσοδείαν τῶν τυχόν καλλιεργηθεῖσων ὑπ' αὐτῶν ἐκτάσεων, καταβάλλοντες τὸ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Ν. 5783 προβλεπόμενον γεώμορον.

3. Ἐκ τῆς διατάξεως τοῦ ἐδαφίου 5 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἀπαλείφεται ἡ φράσις: «κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 156 ἐδαφ. 2β' τοῦ Ἀγροτικοῦ Νόμου ὁριζόμενα».

4. Εἰς τὸ ἐδάφιον 6 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου προστίθενται τὰ κάτωθι:

«Περὶ τῆς κυριότητος τοῦ αἰτούντος τὴν ἀνταλλαγὴν ἰδιοκτητοῦ ἐπὶ τῆς ὑπὸ ἀνταλλαγὴν ἐκτάσεως ἀποφαίνεται, τῇ αἰτήσει αὐτοῦ, ἀνεκκλητῶς τὸ κατὰ τὸν ἀρμόδιον Πρωτοδικεῖον κατὰ τὴν ἀκόλουθον διαδικασίαν.

Ἡ αἴτησις ἐγγράφεται εἰς τὸ οἰκεῖον βιβλίον διεκδικήσεων καὶ ὑποβάλλεται τῷ Προέδρῳ, οὗσα ἀπαράδεκτος ἂν μὴ φέρῃ ἐπ' αὐτῆς βεβαίωσιν τῆς Τοπογραφικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ἐμφαίνουσιν τοὺς ἀριθμοὺς τῶν τευχῶν ὁριστικῆς διανομῆς τοὺς ἀντιστοιχοῦντας εἰς τὴν ἐν τῇ αἰτήσει, ἔκτασιν, ὡς καὶ πιστοποιητικὸν τοῦ Ὑποθηκοφύλακος περὶ τῶν βαρῶν τοῦ ἀκινήτου.

Ἡ βεβαίωσις τῆς Τοπογραφικῆς Ὑπηρεσίας ἐκδίδεται ὑποχρεωτικῶς ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς υποβολῆς τῆς σχετικῆς αἰτήσεως τοῦ ἰδιοκτητοῦ. Ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως πρὸς ἔκδοσιν τῆς βεβαίωσεως ἢ ἐν περιπτώσει ἀδικαιολογήτου ἐπιδραδύνσεως τῆς ἐκδόσεως αὐτῆς, ἐπιβάλλεται εἰς τὸν ὑπεύθυνον ὑπάλληλον ἡ ποινὴ τοῦ προστίμου 500 μέχρι 1000 δραχμῶν, ἐν ὑποτροπῇ δὲ ἡ ποινὴ τῆς προσωρινῆς ἀπολύσεως μέχρι δύο μηνῶν, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας μετὰ ἔκθεσιν τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Τοπογραφικῆς Ὑπηρεσίας. Ἐν περιπτώσει μὴ ἐμπροθέσμου ἐκδόσεως τῆς βεβαίωσεως δι' οἰονδήποτε λόγον, ἡ διαδικασία παύσεται καὶ ἄνευ τῶν στοιχείων τῆς Τοπογραφικῆς Ὑπηρεσίας.

Τὴν μὴ ἐμπρόθεσμον ἔκδοσιν τῆς βεβαίωσεως πιστοποιεῖ ὁ Διευθυντὴς τῆς Τοπογραφικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ἐντὸς δεκαήμερου ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ὡς ἄνω μνησθείσης προθεσμίας.

Ἡ οὕτως ὑποβληθεῖσα αἴτησις παραπέμπεται ἀμέσως ὑπὸ τοῦ Προέδρου εἰς ἓνα τῶν μελῶν τοῦ Δικαστηρίου ὡς Εἰσηγητὴν Δικαστήν, ὅστις, διὰ πράξεώς του ἐκδιδομένης ἐντὸς πενήτεριου ἀπὸ τῆς υποβολῆς καὶ ἀφ' οὗ ἔξεται τὸ τύποις παραδεκτὸν τῆς αἰτήσεως, καθορίζει τὴν δικάσιμον οὐχὶ πέραν τῶν 50 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πράξεως, ἀντίγραφον δὲ ταύτης καὶ τῆς αἰτήσεως κοινοποιεῖται εἰς τὸ Δημόσιον πρὸ τριτάτου ἡμερῶν ἀπὸ τῆς συζητήσεως ἄνευ ἐτέρας παρεκτάσεως.

Ἡ περαιτέρω διαδικασία διεξάγεται τηρουμένων κατὰ τὸ λοιπὸν τῶν ἄρθρων 640 κ. ἐπ. Π.δ.λ. Δ.κ. τῶν διαζύγιων ὑφεί-

λόντων πάντως νὰ προσκομίσωσι τὰ ἀποδεικτικά των μέσων κατὰ τὴν ὡς ἄνω συζήτησιν. Ὁλόκληρος ἡ διαδικασία, πλην τῆς ἀρχικῆς αἰτήσεως, διεξάγεται ἐφ' ἀπλοῦ, ἢ δὲ ἀποφασίς τοῦ Δικαστηρίου ἐκδίδεται τὸ βραδύτερον ἐντὸς 8 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς συζητήσεως, εἴτε κατατεθῶσι προτάσεις εἴτε καὶ μὴ, πᾶσα δὲ ἐπιδραδύνσις ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω ἀποτελεῖ πειθαρχικὸν παράπτωμα διωκόμενον αὐτεπαγγέλτως, εἴτε κατόπιν αἰτήσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

Αἱ μέχρι τοῦδε ἐκχερούμεναι περὶ τῆς κυριότητος ἀγωγαὶ κατὰ τοῦ Δημοσίου δικάζονται κατὰ τὴν διαδικασίαν καθ' ἣν εἶναι εἰσηγμένοι ἐφ' ὅσον ἐχώρησε πρώτη συζήτησις ἐπ' αὐτῶν. ἐὰν δὲ ἀπορριφθῶσιν αὐταὶ διὰ τυπικὸν λόγον ἀκολουθεῖται ἡ διὰ τοῦ παρόντος εἰσαγόμενη διαδικασία.

Ἐπίσης κατὰ τὴν αὐτὴν διαδικασίαν ἐπὶ τῇ αὐτῇ αἰτήσει καὶ διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ἀποφαίνεται τὸ ἀρμόδιον Πρωτοδικεῖον καὶ περὶ τῆς ἀνεπιλήπτου νομῆς τοῦ ἰδιοκτητοῦ.

5. Μετὰ τὸ ἐδάφιον 6 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου προστίθεται ἐδάφιον ἔχον οὕτω:

«Καθ' ὅς περιπτώσεις, εἰς τούς ἰδιοκτήτας τῶν ὑπὸ ἀνταλλαγὴν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐκτάσεων παραχωροῦνται προσωρινῶς γαῖαι τοῦ Δημοσίου, οἱ εἰς οὗς γίνεται ἡ τοιαύτη προσωρινὴ παραχώρησις ἀπαλλασσονται τῆς ὑποχρέσεως πρὸς καταβολὴν γεώμορου.

Ἐὰν ἡ ἀνταλλαγή, δὲν πραγματοποιηθῇ τελικῶς, οἱ εἰς οὗς ἐγένετο ἡ προσωρινὴ παραχώρησις ὑφίστανται τὸ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Ν. 5783 προβλεπόμενον γεώμορον ἀπὸ τῆς προσωρινῆς παραχωρήσεως.

6. Τὰ ἐδάφια 2, 3, 4, 5, 6 καὶ 7 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου λαμβάνουσιν ἀντιστοιχῶς τοὺς ἀριθμοὺς 3, 4, 5, 6, 7 καὶ 9.

Ἐπίσης εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον προστίθεται ἐδάφιον ὑπ' ἀριθ. 10 ἔχον οὕτω:

10. α) Ἡ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νόμου 5800 καθορισθεῖσα ὁροθετικὴ γραμμὴ τῆς ἀνωτάτης στάθμης τῶν ὑδάτων τῆς τάως λίμνης Γιαννιτσῶν καὶ τῶν ἐλῶν Λουρῖα δύναται νὰ τροποποιηθῇ ὑπὸ τῆς αὐτῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. 5800 κατὰ τὸ τμήμα τὸ περιλαμβανόμενον μεταξὺ τῶν ὁροθετικῶν σημείων ὑπ' ἀριθ. 27 ἕως 51Ν συμπεριλαμβανομένου. λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν δὲ τὴν τροποποίησιν ταύτην τῶν ὑψομετρικῶν σημείων ἄτινα διὰ τὴν καθορίζουσι τὴν ἀνωτάτην ταύτην στάθμην, ὥστε ἐὰν τυχόν ὑπάρχουν ὑφιστάμενα ταύτων γαῖαι μηδὲν ὑπὸ τῶν ὑδάτων κατακλυζόμεναι νὰ τεθῶσιν ἐκτὸς τῶν ὁρίων τῆς ἀνωτάτης στάθμης, ἀντιθέτως δὲ αἱ κατακλυζόμεναι νὰ περιληφθῶσιν ἐντὸς τῶν ὁρίων αὐτῆς.

β) Ὁμοίως δύναται νὰ τροποποιηθῇ ἡ αὐτὴ ὁροθετικὴ γραμμὴ κατὰ τὸ τμήμα τὸ περιλαμβανόμενον μεταξὺ τῶν ὁροθετικῶν σημείων ὑπ' ἀριθ. 104 μέχρι 117Ν συμπεριλαμβανομένου. ἐπὶ τῷ σκοπῷ ἵνα τεθῶσιν ἐκτὸς τῶν ὁρίων τῆς ἀνωτάτης στάθμης αἱ κατὰ τὸ τμήμα τοῦτο ἐκτάσεις, αἵτινες κατεκλύδθησαν ὑπὸ ὑδάτων τὸ πρῶτον συνεπεία τῆς διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑδραυλικῶν ἔργων γενομένης προσωρινῆς ἐκτροπῆς τοῦ παραποτάμου Ὀμφα—Μπαλίσσης.

Τὰ εἰς τὰς παραγράφους α' καὶ β' ἀναφερόμενα ὁροθετικὰ σημεία ἐμπεριέχονται εἰς τὰ παραρτώμενα τῷ παρόντι Νόμῳ 1) ἀντίγραφον τοῦ ἀπὸ 7 Μαρτίου 1934 πολεοδολλοῦ ὁροθετήσεως τῆς ἀνωτάτης στάθμης τῆς λίμνης Γιαννιτσῶν καὶ τῶν Ἐλῶν Λουρῖα ὑπὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Ν. 5800 Ἐπιτροπῆς καὶ 2) ἀπόσπασμα ὑπὸ σφίγγουσι 1 : 20.000 τοῦ συνδεύοντος τὸ πολεοδολλοῦ ὁροθετήσεως γεωδιαγράμματος Ὑδραυλικῶν ἔργων Ἐταιρείας Φαουντέσιον ὑπὸ κλίμακα 1 : 10.000.

Ἄρθρον 21.

1. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας δι' ὧν ἐγκρίνεται ἡ κατ' ἀνταλλαγὴν παραχώρησις γαιῶν τοῦ Δημοσίου εἰς ἰδιώτας, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς περὶ τῶν ἀποστραγγισθεῖσων γαιῶν νομοθεσίας, κατατίθενται ἐμπροσθέν

των ενδιχερομένων εις συμβολαιογράφον. ή δὲ περὶ τούτου συντασσομένη έκθεσις επέχει θέσιν ὀριστικοῦ τίτλου μεταβιβαστικοῦ τῆς κυριότητος, ὅστις καὶ μεταγράφεται εἰς τὰ οἰκεία βιβλία Μεταγραφῶν.

Μέχρι τῆς ἐνεργείας τῆς μεταγραφῆς οὐδὲν ἔννομον ἀποτέλεσμα παράγεται ἐκ τῶν κατὰ τ' ἀνωτέρω Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων.

2. Αἱ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον συντασσόμεναι πράξεις υποβάλλονται εἰς τέλος χαρτοσήμου κατὰ τὴν ἐμπορικὴν κλίμακα.

3. Πᾶσα ἀντίθετος πρὸς τὸ παρὸν διάταξις καταργεῖται.

Ἄρθρον 22.

Ἡ ἀληθὲς ἔννοια τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νόμου 5800 εἶναι ὅτι τὰ διαγράμματα καὶ αἱ μελέται τῶν ἐργοληπτικῶν ἐταιρειῶν ἔχουσιν ἀπλῶς ἐνδεικτικὸν χαρακτήρα ὅσον ἀφορᾷ τὰ ὅρια τῆς ἐπὶ τῶν ἀποκαλυφθεισῶν ἢ ἀποκαλυπτομένων ἐν Μακεδονίᾳ γαιῶν ἰδιοκτησίας τοῦ Δημοσίου ἤτις, κατὰ τὰς διακρίσεις τοῦ Νόμου τούτου, ἐκτείνεται ἐπ' ἀπαστῶν τῶν γαιῶν τῶν περιλαμβανομένων ἐντὸς τῆς ὁροθετικῆς γραμμῆς τῆς καθορισθείσης ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ ἰδίου ἄρθρου.

Ἄρθρον 23.

Ἡ διοίκησις καὶ διαχειρίσις ἐκτάσεων θεωρουμένων μὲν ὡς βασικῶν, περιλαμβανομένων ὅμως ἐντὸς τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Νόμου 5800 καθορισθείσης ὁροθετικῆς γραμμῆς, ἐνεργεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ἐν γένει περὶ τῶν ἀποστραγγισθεισῶν γαιῶν νομοθεσίας.

Ἄρθρον 24.

1. α) Αἱ μεταξὺ τῶν ὁρίων τῆς ἀνωτάτης στάθμης τῶν ἀποστραγγισθεισῶν ἐν Μακεδονίᾳ λιμνῶν καὶ ἐλῶν καὶ τῆς ὀριογραμμῆς τῶν περὶ αὐτῶν ἀγροκτημάτων, ὡς αὕτη ἀπετυπώθη εἰς τὰ συνδιαγράμματα τῆς Τοπογραφικῆς Ὑπηρεσίας ἢ τῆς τέως Ε. Α. Π. ὑπάρχουσαι οἰασθήποτε καταγραφείας γαῖαι ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 5800, ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, θεωρούμεναι διεκδικήσιμοι παρ' ἰδιοτῶν καθ' ἑλὴν τὴν ἔκτασιν αὐτῶν, ἐντὸς διετούς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας, ἀρχομένης ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

β) Διὰ τὰς ἐκ τούτων ἀντικείμενα εἰς τὸ Δημόσιον ἐσομύζονται ὡς πρὸς τὴν διάθεσιν αὐτῶν αἱ διατάξεις τοῦ Ν. 5783, ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως.

γ) Κατὰ τὰ ἐν τῇ περιπτώσει α' ὀριζόμενα δύνανται νὰ διεκδικηθῶσι καὶ αἱ κατὰ τὰς διὰ τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 571936 Ἀναγκ. Νόμου, ὡς τοῦτο τροποποιεῖται διὰ τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ παρόντος, κυρωθείσας ὀριστικῶς διανομίαι ἢ ἐκδικάσεις ἀγροκτημάτων, ἐξαιρεθεῖσαι τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἰδιοκτησίας.

2. α') Αἱ κατὰ τ' ἀνωτέρω γαῖαι θεωροῦνται ἐνυπόθηκαι ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου, συμφῶνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Νόμου 5800, μόνον ἐφόσον ἤθελε διαπιστωθῇ ὅτι ἐγένετο πράγματι δαπάναι ἐκτελέσεως, ἐπεκτασεως κλπ. τῶν ἔργων, ἢ ὅτι ἐκ τῶν ἐκτελεσθέντων ἐν γένει ἔργων ἐβεβαιώθησαν αὐταί, πρόκειται δ' ὁπωσδήποτε περὶ γαιῶν ἀποδοτικῶν καὶ οὐχὶ ἀγόνων.

Συμφῶνως πρὸς τ' ἀνωτέρω ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων ἔργων εἰδικὸς καθορισμὸς τοῦ βαρύνοντος τὰς γαῖας ταύτας ποσοστοῦ δαπανῶν, κατὰ τὰ διὰ Β. Διατάγματος, προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Συγκοινωνίας ἐνδοχθιζόμενον, ὀριστούμενον.

β') Ὅσον ἀφορᾷ τὴν χρέωσιν τῶν ἐπὶ τῶν γαιῶν τούτων τυχόν ἀποκατασταθρομένων τηρεῖται ἡ διαδικασία τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἄρθρον 25.

1. Γαῖαι ἐγκείμεναι ἐσῶθεν τῆς καθορισθείσης ὀριογραμμῆς τῆς ἀνωτάτης ἢ κατωτάτης στάθμης τῶν τέως λιμνῶν καὶ ἐλῶν, διεκδικούμεναι παρ' ἰδιοτῶν ἐχόντων τὴν κατὰ τὸν

Ἀγροτικὸν Νόμον ἱκανότητα πρὸς γεωργικὴν ἀποκατάστασιν, ἀποδίδονται εἰς τούτους, δι' ἀποφάσεως τῆς κατὰ τόπον ἀρμοδίας Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων, μέχρις ἐκτάσεως ἴσης πρὸς τὸν κατὰ τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 571936 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου καθορισθέντα πλήρη γεωργικὴν κλήρον, προστηθεῖσιν κατὰ τὰ ἐν τῇ αὐτῇ διατάξει ὀριζόμενα.

2. Ἡ ἀπόδοσις ἐνεργεῖται κατόπιν προταγωγῆς ὑπὸ τοῦ διεκδικούντος ἰδιώτου ἀναγνωριστικῆς τῆς κυριότητος αὐτοῦ ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Προέδρου Πρωτοδικῶν, δικάζοντος κατὰ τὴν ἐπ' ἀναφορᾷ διαδικασίαν, καλουμένου καὶ τοῦ Δημοσίου.

3. Αἱ κατὰ τ' ἀνωτέρω ἀποδιδόμεναι γαῖαι θεωροῦνται ἐνυπόθηκαι ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3 ἐδαφ. 2, τοῦ Νόμου 5800. Τὸ ἐκτὸν ὅμως τούτου πρὸς τὸν δὲν δύνανται ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ ὑπερβαῖν τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 571936 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου καθοριζόμενον κατὰ τὴν αὐτὴν περιοχὴν τίμημα, ὁφείλεται δὲ καὶ καταβάλλεται καθ' ὅν τρόπον καὶ τὸ τίμημα τούτο.

4. Ἐὰν διεκδικουμένη γαῖα ἐπὶ πλεόν τῆς κατὰ τὸ ἐδαφ. 1 ἐκτάσεως, διὰ τὴν ἀπέδειξιν τῆς ἐπ' αὐτῶν κυριότητος ἀποδίδεται ἡ διαδικασία τοῦ Νόμου 5800, ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως.

5. Μέχρι τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω ἀποδόσεως οἱ μικροῖδιοκτητῆς παραμένουσιν ἐν τῇ κατοχῇ καὶ καρπώσιν τῶν μικροῖδιοκτησιῶν αὐτῶν, καταβάλλοντες μίσθωμα ἴσον πρὸς τὰς συμφῶνως τῷ ἐδαφίῳ 3 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ παρόντος ὀριζόμενας προσωρινὰς δόσεις.

Τὰ μισθώματα ταῦτα κατατίθενται παρὰ τῇ Ἀγροτικῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος εἰς εἰδικὴν λογαριασμὸν ἐπ' ὄνοματι ἐκαστοῦ μικροῖδιοκτητοῦ καὶ ἀτόκως.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω διεκδικητικῆς διαδικασίας καὶ κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, τὰ μὲν μισθώματα ὅτινα κατέβαλον οἱ ἐκ τῶν μικροῖδιοκτητῶν ἀποδειχθέντες κύριοι ἀποδίδονται εἰς αὐτούς, τὰ δὲ λοιπὰ περιέρχονται ὀριστικῶς εἰς τὸ Δημόσιον.

Ἄρθρον 26.

Ἐπιτρέπεται ἡ λόγῳ δημοσίας ὠφελείας, συμφῶνως πρὸς τὸ ἄρθρον 17 τοῦ ἐν ἰσχύϊ Συντάγματος καὶ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου ΓΑΝΑ καὶ τῶν τοῦτον τροποποιηθέντων ἢ συμπληρωσάντων, ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτριώσις ἐκτάσεως ἐκ τῶν ἀγροκτημάτων Καζάνοβα καὶ Μπαϊλερί ἢ καὶ ἐξ ἄλλων τοιούτων, ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς παραχωρήσεως τούτων, βῆσαι τῶν διατάξεων τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος, εἰς τοὺς ἐπὶ τῶν ἀποστραγγισθεισῶν γαιῶν τῶν τέως λιμνῶν Ἀρτζάν καὶ Ἀρατόδου ἀνεγερθέντας καπνεργατικὸς Συναισχυμοὺς διὰ τὰς εἰς βροχὰς καὶ λοιποὺς κοινοχρήστους χώρους ἀνάγκας αὐτῶν, ἢ ἐπὶ σκοπῷ ἀνεγέρσεως νέων Συναισχυμῶν, ἐπ' ὅσον τελικῶς ἤθελε κριθῇ ἀναγκία ἢ μετακινήσις τινῶν ἐκ τῶν πλημμυροπαθῶν καπνεργατικῶν Συναισχυμῶν, πᾶς σχετικῆς ἀποζημιώσεως βαρυνούσης τοὺς ὑπὲρ ὧν ἡ ἀπαλλοτριώσις αὕτη.

Ἄρθρον 27.

1. Τὸ ἄρθρον 9 τοῦ ἀπὸ 28 Ἰουνίου 1933 Ν. Α. «περὶ ἐκτελέσεως τῶν δικαιωμάτων τοῦ Δημοσίου ἐπὶ τῶν ἀποκαλυπτομένων ἐν Μακεδονίᾳ γαιῶν» τοῦ κυρωθέντος διὰ τοῦ ἄρθρου πρώτου τοῦ νόμου 5800 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶν:

«Διὰ Β. Διαταγμάτων ἐκδιδομένων πρὸς τὰς τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Συγκοινωνίας δύνανται αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου νὰ ἐπεκταθῶν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει καὶ ἐπὶ ἀποκαλυφθεισῶν ἢ ἀποκαλυπτομένων γαιῶν ἐξ ἀποξηράνσεως λιμνῶν, ἐλῶν ἢ ἐλῶδων ἐκτάσεων δι' ἐκτελουμένων ἢ ἐκτελεσθησομένων ἔργων ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἢ ὑπὸ νομικῶν ἢ φυσικῶν προσόπων, ἐπ' ὅσον ἐπὶ τῶν γαιῶν τούτων τὸ Δημόσιον ἔχει ὁπωσδήποτε ἐμπράγματα δικαιώματα.

Ὁμοίως δύνανται αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου νὰ ἐπεκταθῶν καὶ ἐπὶ γαιῶν ἀνηκουσῶν εἰς Εἰδικὰ Ταμεία ἢ ἄλλα

νομικά πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου, όποτε ταύτα διαρύνονται με τὰς δαπάνας έκτελέσεως τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην, διὰ τοῦ ἰδίου Διατάγματος, δύναται νὰ ρυθμίζηται καὶ ὁ τρόπος τῆς διαθέσεως τῶν ἀποκαλυπτομένων γαιῶν, ὡς καὶ ὁ τρόπος τῆς ἐκτιμήσεως καὶ χρεώσεως τῶν γαιῶν τούτων.

Εἰς τὴν παρούσαν διάταξιν δὲν ὑπάρχοντι τὰ χρηματοδοτήσῃ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἐκτελούμενα ἔργα ἀποξηράνσεως ἢ ἐγγείων βελτιώσεων, ἐφ' ὧν ἐφαρμόζεται ἡ εἰδικὴ περὶ τούτων νομοθεσία.

2. Προκειμένης ἐφαρμογῆς τοῦ Ν. 5800 κατὰ τ' ἀνωτέρω ἰσχύουσιν εἰδικῶς τὰ κατωθί:

α') Ὡς γραμμὴ ἀνωτάτης στάθμης νοεῖται ἡ ὁριογραμμὴ τῆς μεγαλυτέρας ἐπιφανείας τῶν ὑδάτων τῶν λιμνῶν, ἐλὼν ἢ ἐλῶδων ἐκτάσεων κατὰ τὴν τελευταίαν πρὸ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων πενταετίαν.

Ὡς γραμμὴ δὲ κατωτάτης στάθμης νοεῖται ἡ ὁριογραμμὴ τῆς περιοχῆς τῶν λιμνῶν, ἐλὼν ἢ ἐλῶδων ἐκτάσεων, ἐσῶθεν τῆς ὁποίας οὐδεμία ἐπετεύχθη καλλιέργεια κατὰ τὴν αὐτὴν ὡς ἄνω πενταετίαν, λόγῳ τῆς παρουσίας ὑδάτων ἢ λόγῳ τῆς ὑγρᾶς καταστάσεως τοῦ ἐδάφους.

Διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς ἀνωτάτης καὶ κατωτάτης στάθμης ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. 5800 λαμβάνει ὑπ' ὄψιν τοὺς ὅρους τῶν ἐργοληπτικῶν συμβάσεων, πρὸς τοῦτοις δὲ καὶ πᾶν στοιχείον δυνάμενον νὰ ἐξελθῇ ἐκ τῶν συμβάσεων τούτων, ἐξ ὑπαρχόντων τυχόν ἐπισήμων σχεδιαγραμμάτων καὶ ἐκ μαρτυρικῶν καταθέσεων.

Ἐπίσης ἡ Ἐπιτροπὴ ὑποχρεοῦται ὅπως, διὰ προκλητικῶς δημοσιευμένης εἰς μίαν ἐφημερίδα τῆς πρωτευούσης τοῦ οἰκείου Νομοῦ, καλέσῃ πᾶντα ἐνδιαφερόμενον ἵνα παρῇ κατὰ τὴν γεννησομένην ἐπιτόπιον ἐξέτασιν καὶ ὑποβάλῃ τοὺς ἰσχυρισμοὺς αὐτοῦ. Ἡ πρόσκλησις δημοσιεύεται 15 τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ἐπιτοπίου ἐξετάσεως.

β') Ἡ ὑπάρξις ἰδιωτικῆς κυριότητος ἐπὶ γαιῶν μεταξὺ ἀνωτάτης καὶ κατωτάτης στάθμης δύναται ν' ἀποδειχθῇ διὰ παντὸς νομίμου τρόπου κτήσεως τῆς κυριότητος. Ἀλλ' ἡ κτήσις τῆς κυριότητος ταύτης δέον νὰ ἔχη συντελεσθῇ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἔργων.

γ') Ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 5800 συγκροτεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἐκ τῶν ὁρμοδίων κατὰ τὸν Πρῶτον Πρωτοδικῶν καὶ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ τοῦ Προϊσταμένου τοῦ Γραφείου Γεωργικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ οἰκείου Νομοῦ.

δ') Ἐνῶπιον τῆς ὡς ἄνω Ἐπιτροπῆς, ὑποβάλλεται ὑπὸ τῶν διεκδικούντων γαίης ἰδιωτῶν αἴτησις περὶ προσωρινῆς ρυθμίσεως τῆς δικαιοχρήσεως τῆς ἐπιδίκου ἐκτάσεως, ἐφ' ἧς ἡ Ἐπιτροπὴ ἐκδίδει, ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς σχετικῆς προαίτης.

ε') Ἐντὸς διμήνου ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω πράξεως, ἕκαστος διεκδικῶν ἰδιώτης ὀφείλει νὰ καταθέσῃ ἀγωγὴν περὶ ἀναγνώσεως τῶν δικαίων αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ οἰκείου Πρωτοδικείου, ἐκδικαζομένην κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 37) 1936 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου.

Αἱ περὶ διεκδικήσεως κυριότητος αἰτήσεις ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν. 5800 ὡς καὶ αἱ ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου διεκδικητικαὶ ἀγωγαὶ δέον ν' ἀνακληθῶσιν ἐντὸς διατῶς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας, ἀρχομένης ἀπὸ προσκλήσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας δημοσιευμένης εἰς μίαν Ἐφημερίδα τῆς Πρωτευούσης τοῦ Κράτους, καὶ μίαν ἐφημερίδα τῆς πρωτευούσης τοῦ οἰκείου Νομοῦ.

στ') Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουσιν ἀπολύτως αἱ διατάξεις τοῦ Ν. 5800, ὡς αὐταὶ ἐτροποποιήθησαν καὶ συμπληρώθησαν μεταγενεστέρως.

3. Ἐπὶ γαιῶν αἵτινες ἀπεκαλύφθησαν ἢ μέλλουσι ν' ἀποκα-

λυθῶσιν ἐξ ἔργων ἀποξηράνσεως ἢ ἀποστραγγίσεως, ὧν ἡ ἐκτέλεσις ἤρξατο μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, ἡ περὶ ἀναγνώσεως τῆς κυριότητος τῶν γαιῶν δικαιοσύνη τοῦ παρόντος ἄρθρου θέλει ἐφαρμοσθῇ μόνον ὡς πρὸς τὰ ζητήματα αἵτινα δὲν ἔχουσι ρυθμισθῇ δι' ὁριστικῆς καὶ ἀμετακλήτου ἀποφάσεως ἐκδοθείσης μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

4. Προκειμένου περὶ τῶν ἐκ τῆς λίμνης Αὐσιμαχίας ἀποκαλυφθεισῶν ἢ ἀποκαλυφθησομένων γαιῶν ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν. 5800 ἀποτελεσθήσεται ἐκ τῶν Πρῶτον Πρωτοδικῶν καὶ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου Ἀγρινίου καὶ τοῦ Προϊσταμένου τοῦ Γραφείου Γεωργικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Νομοῦ Αἰτωλοακαρνανίας. Ἀρμόδιον δὲ διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν διαφορῶν περὶ κυριότητος ἐπὶ τῶν αὐτῶν γαιῶν εἶναι τὸ Πρωτοδικεῖον Ἀγρινίου.

Ἄρθρον 28.

1. Ἀντὶ τῆς ὑπὸ τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 57/1936 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου προβλεπομένης Ἐπιτροπῆς, συνιστῶνται δύο Ἐπιτροπαὶ ὡς ἀκολουθῶς:

α') Διὰ τὴν περιφέρειαν τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Μακεδονίας Ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ ὁρμοδίου Τμηματάρχου τῆς Διευθύνσεως Ἐποικισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, τῶν Διευθυντῶν Γεωργίας καὶ Τμηματάρχου Ἐποικισμοῦ τῆς Γενικῆς Διοικήσεως καὶ τοῦ Προϊσταμένου τοῦ Γραφείου Τοπογραφικῆς Ὑπηρεσίας Θεσσαλονίκης.

β') Διὰ τὴν περιφέρειαν τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Θράκης Ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ ὁρμοδίου Τμηματάρχου τῆς Διευθύνσεως Ἐποικισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, τῶν Διευθυντῶν Γεωργίας καὶ Τμηματάρχου Ἐποικισμοῦ τῆς Γενικῆς Διοικήσεως καὶ τοῦ Προϊσταμένου τοῦ Γραφείου Τοπογραφικῆς Ὑπηρεσίας Δράμας.

2. Ἐπίσης εἰς τὴν κατὰ τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ αὐτοῦ Ἀναγκ. Νόμου Ἐπιτροπὴν μετέχει ἀντὶ τοῦ Τμηματάρχου τῆς τῶς Γ. Δ. Γ. Ε. Μ. Θ. ὁ Τμηματάρχης Ἐποικισμοῦ τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Μακεδονίας.

3. Κυροῦνται αἱ ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ ὑπ' ἀριθ. 574/1937 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου «περὶ Ὁργανισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας» μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐκδοθείσαι ἀποφάσεις καὶ ἐκθέσεις τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 9 ἐδάφ. 1 καὶ 15 ἐδάφ. 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 57/1936 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου Ἐπιτροπῶν.

Ἄρθρον 29.

Τὰ μέλη τῶν ὑπὸ τοῦ Νόμου 5800, τοῦ ὑπ' ἀριθ. 57) 1936 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου καὶ τοῦ παρόντος προβλεπομένων Ἐπιτροπῶν δύνανται ν' ἀνακληθῶσιν ὑπὸ τῶν νομίμων αὐτῶν ἀνακληρωτῶν.

Ἄρθρον 30.

Ἡ ἀληθὴς ἐννοία τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου τῆς 5ης Ἰουνίου 1935 «περὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων 5783 καὶ 5800 ἀφορούντων τὸν τρόπον διαθέσεως καὶ ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἀποστραγγιζομένων γαιῶν καὶ ἐξαερίσεως τῶν ἐπ' αὐτῶν δικαιωμάτων τοῦ Δημοσίου» εἶναι ὅτι, εἰς τὰς ὑπὸ τῆς Γ.Δ.Γ.Ε.Μ.Θ. καὶ τῆς Ὑπηρεσίας Μηχανικῆς Καλλιεργείας Θεσ/νίκης ἐκτελεσθείσας ἐργασίας διὰ μετακινήσεως Συνοικισμῶν, Ὑδρευσιν, Ἐποικισμῶν, ἀνέγερσιν νέων οἰκημάτων κλπ., συμπαραλαμβάνονται ἢ ἀνέγερσις διδαστηρίων καὶ ἐκκλησιῶν εἰς τοὺς νεοαναγειρομένους Συνοικισμοὺς ὡς καὶ ἡ ἀπαιτούμενη δαπάνη διὰ γενικὰ ἔξοδα τῶν ὡς ἄνω ὑπηρεσιῶν, μισθοὺς ἐκτάκτου καὶ ἡμερομισθίου προσωπικοῦ, φωτισμῶν, θέρμανσιν, Ὑδρευσιν, γραφικῆν ὕλην κ.λπ.

Ἄρθρον 31.

Θεωροῦνται ὡς νομίμως γενόμενοι οἱ ἐκ τῆς διαθέσεως πιστώσεως τῶν δρχμ. 12.000.000, βάλαι τοῦ Ἀν. Νόμου ὑπ' ἀριθ. 571 τοῦ ἐτους 1937, δι' ἔξοδα μετακινήσεως τῶν ἐντὸς τῆς ζώνης τῶν πλημμυρῶν τοῦ ποταμοῦ Ἀλιάκμονος

και των περίεξ χειμάρρων Συνοικισμών, ενεργηθείσαι δαπάναι εκ δραχ. 78.900 εν συνόλῳ δι' έξοδα ύδρευσεως, χαράξεως και αποτυπώσεως των νεοανεγειρομένων Συνοικισμών και δι' ήμερομίσθια των άποχληθέντων με τάς έργασίας ταύτας υπαλλήλων.

Επιτρέπεται όπως δι' απόφάσεως του Υπουργού Γενικού Διοικητού Μακεδονίας διατεθώσιν εκ της αὐτῆς πιστώσεως των δραχ. 12.000.000.

α) Ποσοτὸν μέχρις 80)ο δι' έργα κοινῆς ωφελείας και δι' άνεγερσιν διδαστηρίων και εκκλησιῶν εἰς τοὺς μετακινουμένους Συνοικισμοὺς και

β) ποσοτὸν μέχρις 20)ο δι' οδοποιικὰ έξοδα και ήμερησίας ἀποζημιώσεως τοῦ ἀσχολουμένου με τάς έργασίας ταύτας προσωπικοῦ. Αἱ τυχόν μέχρι τοῦδε διατεθείσαι δαπάναι διὰ παρομοίους σκοποὺς ὑπολογίζονται ἐντὸς τῶν ὀριζομένων διὰ τοῦ παρόντος ποσοτῶν

Ἄρθρον 32.

1. Κυροῦται ἡ ὑπ' ἀριθ. Β. 72)27)8)1937 ἀπόφασις τοῦ Υπουργικοῦ Συμβουλίου, ἔχουσα οὕτω :

«Τὸ Υπουργικὸν Συμβούλιον, λαθὼν ὑπ' ὄψει τὴν κοινὴν εἰσηγήσιν τοῦ Υπουργοῦ τῆς Γεωργίας και τοῦ Υπουργοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Μακεδονίας, ἀποφαίνεται :

α) Κυροῖ τὴν διατὼν ὑπ' ἀριθ. 8805 τῆς 12 Ἰουνίου 1937 και 8875 τῆς 16 Ἰουνίου 1937 ἐγγράφων τοῦ Υπουργοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Μακεδονίας πρὸς τὸ Εἰδικὸν Ταμῆσιον Ὑδραυλικῶν ἔργων Μακεδονίας διαταχθεῖσαν ἀναστολὴν τῶν δημοπρασιῶν ἐκποιήσεως τῆς εἰς τὰς προστατευτικὰς τῶν ὑδραυλικῶν ἔργων Μακεδονίας γαίας παραχθείσης δι' αὐθαίρετου καλλιεργείας χειμερινῆς ἐσοδείας τοῦ γεωργικοῦ ἔτους 1936—37 και συγκομιδὴν αὐτῆς ὑπὸ τῶν αὐθαιρέτως καλλιεργησάντων μικροκαλλιεργητῶν ἐπὶ τῇ καταβολῇ εὐλόγου μισθώματος καθοριζομένου κατ' ἀναλογίαν συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρου 2 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου τῆς 5 Ἰουνίου 1935 «περὶ τροποποιήσεως και συμπληρώσεως τῶν νόμων 5783 και 5800 κλπ.».

β) Ἐξουσιοδοτεῖ τὸν Υπουργὸν τῆς Γεωργίας ἵνα ἐν συνεννοήσῃ μετὰ τοῦ Υπουργοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Μακεδονίας και τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ὑδραυλικῶν Ἔργων Μακεδονίας διακανονίσῃ τὸν τρόπον τῆς συγκομιδῆς τῆς θερινῆς ἐσοδείας τοῦ Γεωργικοῦ ἔτους 1936—1937 τῆς παραχθείσης δι' αὐθαίρετου καλλιεργείας εἰς τὰς αὐτάς ὡς ἄνω προστατευτικοῦ χαρακτήρος γαίας, δι' ἐκποιήσεως ἢ ἐκμισθώσεως αὐτῆς ἀπ' εὐθείας εἰς τοὺς αὐθαιρέτως καλλιεργήσαντας μικροκαλλιεργητὰς ἐπὶ καταβολῇ εὐλόγου μισθώματος καθοριζομένου κατὰ τ' ἄνωτέρω.

γ) Ἐξουσιοδοτεῖ τὸν Υπουργὸν τῆς Γεωργίας ἵνα ἐν συνεννοήσῃ μετὰ τοῦ Υπουργοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Μακεδονίας και τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ὑδραυλικῶν Ἔργων Μακεδονίας διακανονίσῃ τὸν τρόπον τῆς κατὰ τὸ γεωργικὸν ἔτος 1937—38 παραχωρήσεως δικαιώματος καλλιεργείας ἐπὶ τῶν γαίων τῶν ὡς ἄνω προστατευτικῶν ζωνῶν εἰς περιοίκους μικροκαλλιεργητὰς ἐπὶ καταβολῇ εὐλόγου μισθώματος κατ' ἀνάλογον ἐφαρμογὴν διατάξεων τοῦ Ἀναγκ. Νόμου τῆς 25 Ἰανουαρίου 1936 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀρθρου 6 τοῦ νόμου 3718 κλπ.»

2. Ἐπίσης κυροῦται ἡ ὑπ' ἀριθ. 666)12)11)1937 ἀπόφασις τοῦ Υπουργικοῦ Συμβουλίου ἔχουσα οὕτω :

«Τὸ Υπουργικὸν Συμβούλιον ἐπὶ τῇ ὑπ' ἀριθ. 162362 ἐ. ζ. προτάσει τῶν κ. κ. Υπουργοῦ τῆς Γεωργίας και Υπουργοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Μακεδονίας, ἀποφαίνεται.

α) Κυροῖ τὰς ὑπ' ἀριθ. 110322)24-10-1936 και 112673) 3-9-1937 ἀποφάσεις τοῦ Υπουργοῦ τῆς Γεωργίας, δι' ὧν κατὰ παρέκκλισιν ἀπὸ τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου 5800 ἀνε-

στάλη προσωρινῶς και μέχρις ἐκδόσεως ἀναμενομένης ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας και λήψεως τοῦ σχετικοῦ Νομοθετικοῦ μέτρου, ἡ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου κατάληψις γαίων διεκδικουμένων και καλλιεργουμένων παρ' ἰδιωτῶν ἐντὸς τῆς καθορισθείσης ἀνωτάτης στάθμης τοῦ ἔλους Ἐπαρχίας.

β) Κυροῖ τὴν ὑπ' ἀριθ. 118970)29)9)37 ἀπόφασιν τοῦ Υπουργοῦ τῆς Γεωργίας ὅσον ἀφορᾷ τὴν διατάξιν αὐτῆς δι' ἧς, κατὰ παρέκκλισιν ἀπὸ τῶν διατάξεων τοῦ νόμου 5800, ἀνεστάλη προσωρινῶς και μέχρι λήψεως σχετικοῦ νομοθετικοῦ μέτρου, ἡ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου κατάληψις μικροῖδιοκτησιῶν μέχρις ἐνδὸς γεωργικοῦ κλήρου κειμένων ἐντὸς τῆς ἀνωτάτης στάθμης τῶν τῶς ἐν Μακεδονίᾳ λιμνῶν και ἑλῶν, κατεχομένων και καλλιεργουμένων ἁδιακόπως ὑπὸ τῶν διεκδικούντων αὐτάς καλλιεργητῶν.

γ) Ἐξουσιοδοτεῖ τὸν Υπουργὸν Γενικὸν Διοικητὴν Μακεδονίας ὅπως κατὰ παρέκκλισιν ἀπὸ τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου 5800 ἐπιτρέπῃ δι' ἀποφάσεών του τὴν προσωρινὴν καλλιέργειαν δι' ἐν ἔτος ἰδιοκτησιῶν κειμένων ἐντὸς τῆς ἀνωτάτης στάθμης τοῦ τῶς ἔλους 9 δ Σερρῶν ὑπὸ τῶν διεκδικούντων ταύτας ἰδιωτῶν, ἐφ' ὅσον οὗτοι εἶναι μικροῖδιοκτῆται καλλιεργηταὶ ἢ ἰδιοκτῆται αὐτοκαλλιεργηταὶ ἐκτάσεων ἐξαίρεθι-σῶν ὑπὲρ αὐτῶν δι' ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων και ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ἐκτάσεων κατεχομένων και καλλιεργουμένων ἥδη ὑπὸ τῶν διεκδικούντων αὐτάς και μὴ παραδοθειῶν εἰς ἀποκατασταθέντας κατόπιν ἀποφάσεων τῶν Ἐπιτροπῶν Ἀπαλλοτριώσεων ὡς Ἐπιτροπῶν τοῦ ἀρθρου 2 τοῦ Νόμου 5783. Ἡ προσωρινὴ παραχώρησις γενήσεται ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς καταβολῆς παρὰ τῶν ἐνδιαφερομένων τοῦ κατὰ τὸ ἀρθρον 10 τοῦ Νόμου 5783, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, προβλεπομένου γεωμόρου.

Ἡ παρούσα ἀπόφασις κυρωθήσεται διὰ Νόμου».

Ἄρθρον 33.

Εἰς τὴν κατὰ τὸ ἀρθρον 24 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 57)1936 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου κωδικοποίησιν θέλουσι περιληφθῇ και αἱ διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 430)1937 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου «περὶ τοῦ τρόπου ἐκμισθώσεως τῶν διαθεσίμων ἀποστραγγισθειῶν ἐν Μακεδονίᾳ γαίων», ὡς και αἱ τὰς ἀποστραγγισθείσας γαίας ἀφορῶσαι διατάξεις τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 34.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεταὶ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 4 Ἰουνίου 1938.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Τὸ Υπουργικὸν Συμβούλιον

**Ὁ Πρόεδρος
Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ**

Τὰ Μέλη

Ι. ΔΟΥΡΕΝΤΗΣ, Κ. ΓΕΩΡΓΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΝΔΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΑΝΗΣ, Ι. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ, ΑΓΓ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ, Α. ΚΟΡΙΖΗΣ, Γ. ΣΗΥΡΙΑΔΩΝΟΣ, Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ, ΙΠ. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, Π. ΟΙΚΟΝΟΜΑΚΟΣ, Κ. ΜΠΟΥΡΜΠΟΥΛΗΣ, Θ. ΝΙΚΟΛΟΥΔΗΣ, Π. ΚΡΗΤΙΚΟΣ.

Ἐθεωρήθη και ἐτέθη ἡ Μεγάλη τοῦ Κράτους Σφραγίς.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 7 Ἰουνίου 1938.

**Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Υπουργός
Γ. ΛΟΓΟΘΕΤΗΣ**